

תת"ע 4666/07/17 - מדינת ישראל נגד רויטברג ולרי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4666-07-17 מדינת ישראל נ' רויטברג ולרי
לפני כבוד השופטת הגר אדרי
המאשימה:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אביבית אקסול
נגד
הנאשמים:
רויטברג ולרי

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961. הנאשם נהג ברכב במהירות 121 קמ"ש למרות שהמהירות המירבית המותרת במקום הינה 70 קמ"ש.

מתחם העונש ההולם לעבירה זו נע בין פסילה על תנאי ועד לפסילה בפועל ויתר הרכיבים.

מדיניות הענישה לעבירה של נהיגה במהירות מופרזת משתנה גם בהתאם לרף הפרזה, מקום האכיפה, שעת האכיפה, רמת הסיכון הפוטנציאלי ונסיבות אחרות שאינן נעוצות בעבירה, כגון ותק נהיגה, עבר תעבורתי, גיל העבריין ונסיבות אישיות.

במקרה שבפנינו מדובר במהירות החורגת ב-11 קמ"ש מהמהירות שהמחוקק קבע בברירת הקנס. העבירה נאכפה באמצעות מצלמת א/3 בכביש 44, שעת האכיפה היא 23:07, שעה בה התנועה דלילה עד מאד.

רבות כבר נכתב על אופיו הלא עירוני של כביש 44. לאור מקום האכיפה ושעת האכיפה לא ניתן להתעלם מכך שבכביש רב מסלולים בשעת לילה כזו יכול והנאשם לא נתן דעתו לתמרורים הקיימים.

ב"כ המאשימה טענה לעונש וביקשה להטיל על הנאשם פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. המאשימה טענה כי המדובר בחריגת מהירות גבוהה, הפנתה לעברו של הנאשם כמו גם לפסה"ד של כב' השופט נהרי בתת"ע 6178/12/16, שם הוטלה פסילה בפועל, בגין עבירה דומה.

הנאשם מצידו, ביקש להתחשב בו, ציין כי הכביש נחזה להיות מהיר והודה מיד בביצוע העבירה תוך שהוא מצייין כי נהג

ברכב של בנו, רכב אמריקאי, היות ורכבו היה במוסך ולכן לא הרגיש את המהירות. עוד טען הנאשם, כי הוא עובד בתפקיד חשוב, כנותן שירותים למוסד ומדובר בתפקיד שדורש ממנו לעבוד גם בשבתות וגם בלילות. הנאשם גר באשדוד, מקום עבודתו הוא בפתח תקווה, אין לו איך להתנייד אחרת ואם יאבד את יכולתו להתנייד העבודה לא תתבצע.

לנאשם רשיון נהיגה משנת 1991 ולחובתו 11 הרשעות קודמות מסוג קנס. רק 5 הרשעות מתוכן הן מהעשור האחרון, אף הן כולן מסוג קנס בסך 250 ש"ח. הרשעתו האחרונה היא מאותה השנה אולם לפניה ההרשעות הן משנת 2014, 2010 ואחורה. עברו התעבורתי תקין.

מפנה לתת"ע 9849/10/16, פסיקה שיצאה תחת מותב אחר בבימ"ש זה בגין עבירת מהירות 120 קמ"ש במקום 70 קמ"ש, מצלמת א/3, שם מצאה התביעה לנכון להגיע להסדר טיעון עם הנאשם המיוצג על ידי סנגור, הסדר אשר לא כולל פסילה בפועל, כאשר הנימוק היחיד להסדר הינו עברו התעבורתי. אציין כי הנאשם שם, אחז ברשיון משנת 1997 וצבר לחובתו 7 הרשעות קודמות, דומה למקרה שבפנינו.

מצאתי לנכון לאבחן את פסה"ד אליו הפנתה ב"כ המאשימה, בתת"ע 6178/12/16, היות ובשונה מהמקרה שלנו, המדובר בעבירת מהירות של 124 קמ"ש במקום 70 קמ"ש והנאשמת שם אחזה ברישיון משנת 2006 וצברה לחובתה 4 הרשעות.

כלומר, לנאשמת עם 15 שנים פחות בוותק מהנאשם שבמקרה שבפנינו, ובחריגה נוספת של 3 קמ"ש מעל מה שבמקרה שלנו, הטיל כב' השופט נהרי פסילה בפועל בת 12 ימים בנוסף לרכיבים נוספים.

מפנה לתת"ע 3322/04/16, עבירה זהה לעבירה שבפנינו, המהירות המיוחסת היא 121 קמ"ש במקום 70 קמ"ש, בכביש 44. במקרה זה, הנאשם החזיק ברשיון נהיגה משנת 2004 וצבר לחובתו 23 הרשעות קודמות, כאשר יש לחובתו עבירה דומה משנת 2013, שם מצא כב' ביהמ"ש לקבוע כי מתחם הענישה במהירות זו הינה פסילה על תנאי וקנס והוסיף התחייבות כענישה צופה פני עתיד, בשל העבר התעבורתי הלא מקל של הנאשם.

הנה כי כן, פסיקה קיימת לכאן ולכאן וטוב תעשה המאשימה אם תגבש מדיניות ענישה אחידה במהירות מסוג זה, לבל תעלה טענה של אכיפה בררנית.

לאחר ששקלתי את חומרת העבירה, את רף ההפרזה של המהירות, את מתחם הענישה הנוהג, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתו ועברו התעבורתי, את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה,

לא מצאתי כי יש להחמיר עימו ולפיכך אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. קנס בסך 1,500 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 14/11/17 .

2. פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים לשנתיים, שלא יעבור עבירה בה הורשע בכתב אישום זה.

המזכירות תשלח לנאשם את שובר התשלום לכתובתו שבכתב האישום.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ"ה אב תשע"ז, 17 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.